

Novinky z Domova seniorů podzim 2017/jaro 2018

Posvícenské grilování

Dne 7. 9. se v Domově seniorů konalo již tradiční „Posvícenské grilování“. Tentokrát nám dosti chladné počasí příliš nepřálo, ale nebyli bychom to my, abychom si neporadili. Vůně grilovaných kuřat, gulášové polévky, posvícenských koláčů a krásná hudba Jiřího Wachtla a Zdeňka Riegra vylákala všechny klienty na terasu, kam přišli ochutnat veškeré posvícenské laskominy, co jich jen bylo...

Oblečení do teplých svršků a přikrytí dekami naši senioři chlad nepocítili a mohli tedy v klidu a teple shlédnout personálem připravené scénky ze známé pohádky „Mrazík“, zazpívat si oblíbené lidové písně spolu s domovským pěveckým sborem „Meluzína“, a zatančit si se zaměstnanci, kteří byli opět oděni do staročeských krojů,

v rytmech polky a valčíku.

Z řad významných a milých hostů opět i letos přijali pozvání starosta a místostarostka města Nové Strašecí - Karel Filip a Libuška Vosátková. Také naši dobrovolníci nezůstali doma, chtěli se s námi veselit a nepřišli s prázdnou.

Paní Alenka Faiglová upekla vynikající žloutkové věnečky, kterými pohostila, jak všechny naše klienty, tak zúčastněný personál. Rádi bychom také poděkovali našim sponzorům: SOU Nové Strašecí za zapůjčení grilu, Královskému pivovaru Krušovice Heineken za výborné pivo a chlazení, Baráčníkům z Rudy za zapůjčení krojů, firmě Nowaco za kuřátka na rožeň a v neposlední řadě i spol. Chmel s.r.o. Díky všem těmto sponzorům jsme si mohli opět užít krásný den plný pohody, dobrého jídla, pití a zábavy.

Babí léto

Babí léto je obdobím déletrvajícího slunného a poměrně teplého počasí na konci září a na počátku října, kdy maximální denní teploty vystupují nad 21 °C. Přestože se teploty v období babího léta mohou šplhat i přes 23 °C, ranní teploty často padají pod 10 °C, občas i pod bod mrazu. Babí léto je doprovázeno také častými ranními mlhami.

Babí léto je jednou z klimatických singularit, která se statisticky nejčastěji objevuje mezi 21. zářím a 2. říjnem, tedy na začátku astronomického podzimu, kdy sluneční paprsky dopadají kolmo na zemský rovník. To v našich končinách.

Období babího léta se za příhodné konstelace může ustálit i na dobu mnohem delší. Jsou známy případy, kdy se babí léto nad střední Evropou rozprostřelo na téměř sedm týdnů (extrémní případ roku 1959), kdežto v jiných letech se nemusí babí léto dostavit vůbec (např. jako tomu bylo v roce 2010).

Pro babí léto se používá velká řada dalších pojmenování. Naše babičky babí léto znají spíše jako léto svatého Václava, neboť do středu této klimatické singularity připadá svátek sv. Václava (28.9.). Ve Francii babí léto nazývají létem sv. Martina, v Anglii létem sv. Lukáše a v USA či v Kanadě indiánským létem.

Babí léto je rovněž obdobím dramatických změn v přírodě. Kromě toho, že dozrávají poslední plody jako ostružiny, občas ještě i maliny, jablka a hrušky, ořechy, je vidět, jak se příroda chystá na zimu. Zvěř si připravuje zásoby na zimu, vegetační období je u konce a stromy se barví do podzimních barev a začínají opadávat, na obloze se objevují šiky stěhovavých ptáků, kteří míří za teplem na jih atd. Babí léto je jakýmsi vyvrcholením teplého období roku. Nejen co se týče meteorologických ukazatelů, ale i v živé přírodě.

Etymologický původ babího léta není dnes jasný. Řada znalců odvozuje pojmenování babího léta od poletujících pavučin, které připomínají šedé babské vlasy. Jiní odvozují pojmenování babího léta od chladnějšího počasí "zestárlého" léta, jiní odvozují pojmenování od Plejád, otevřené

hvězdokupy v souhvězdí Býka, zvané lidově Baby. Plejády se právě v tomto období roku začínají objevovat na noční obloze.

Divoké husy na odletu - konec i babímu létu.

Divoké husy svačinu odnášejí a zimu přinášejí.

SUPERSTAR 2017

Naši klienti se již po šesté těšili z hudební, pěvecké, taneční a recitační soutěže „SUPERSTAR“, která se konala

25. 10. 2017 v krásně nazdobené jídelně Domova Seniorů.

Možnost zasoutěžit a vyniknout v talentové soutěži si nenechali ujít ani

klienti z Domova Seniorů Rakovník, Domova Domino Zavidov a Domova Krajánek Jesenice. Avšak největší počet soutěžících byl zastoupen z řad „domácích“.

Pro letošní rok byly nachystány 3 kreativní kategorie:

1. SÓLOVÝ ZPĚV
2. SKUPINOVÝ ZPĚV
3. RECITACE

Soutěž vypukla s úderem deváté hodiny příjemným pozdravem od naší paní ředitelky. Po krátkém úvodu si paní ředitelka společně s Hankou Brožovou zazpívaly námi všemi oblíbenou píseň „Kdybys měla, má panenko“ a tím v nás rozpoutaly tu pravou hudební atmosféru.

Podium bylo naleštěné, pětičlenná porota složená ze zástupců všech soutěžících domovů seděla na svých místech, aparatura fungovala na jedničku, soutěžící byli připraveni. Poslední kontrola dokončena, ZAČÍNÁME...

Z úst moderátorky se ozvalo jméno 1. soutěžícího a tréma v sále by se dala krájet. Ale již po prvním tónu nervozita byla pryč a všichni jsme si tuto dlouho očekávanou akci náramně užívali.

Na všech klientech bylo zjevné, že si své vystoupení opravdu poctivě nacvičili, a věnovali přípravám mnoho času a úsilí. Každé vystoupení bylo naprosto bezchybné a procítěné. Každý z nich si zaslouží náš obdiv.

Touto cestou chceme mnohokrát poděkovat MěÚ Nové Strašecí, který svým finančním darem přispěl ke zdárnému průběhu akce. Pořádili jsme krásné a hodnotné odměny pro soutěžící klienty.

Nemalá snaha zaměstnanců, kteří se podíleli na přípravách soutěže, byla odměněna spokojenými úsměvy nejen všech soutěžících klientů, ale i diváků, kteří byli „jen“ držet palce. Moc jim děkujeme.

A JAK TO DOPADLO

Kategorie **SÓLOVÝ ZPĚV:**

- 1. MÍSTO** – Doubková Anna (DSNS)
- 2. MÍSTO** – Kameš Jaroslav (DSNS)
- 3. MÍSTO** – Krumphanzlová Marie (DSNS)
Luláková Božena (DSNS)

Kategorie **SKUPINOVÝ ZPĚV:**

- 1. MÍSTO** – Domov Krajánek
Jesenice
- 2. MÍSTO** – Meluzína, Nové
Strašecí

Kategorie **RECITACE:**

- 1. MÍSTO** - Fenclová Vlasta
(Rakovník)
- 2. MÍSTO** – Smíšek Leoš
(Zavidov)
- 3. MÍSTO** – Valentová Zdeňka
(Rakovník)
- 4. MÍSTO** – Kollingerová Miluše
(DSNS)
- 5. MÍSTO** – Venclová Miloslava
(DSNS), Michálek Jiří (DSNS)
- 6. MÍSTO** – Nová Vlasta (DSNS)

**Mlhy v říjnu - sněhy v zimě.
Studený říjen - zelený leden.
Co v říjnu zimy přibude, v lednu jí opět ubude.**

Myslivecký bál

Klienti našeho domova se ocitli, jako mávnutím kouzelného proutku, v pohádce. Naši zaměstnanci opět čarovali a na odpoledne 15. Listopadu 2017 proměnili jídelnu Domova v malebný český les. Uspořádali totiž MYSLIVECKÝ BÁL, a to se vším všudy. K vidění zde byl statný živý smrček, kdysi živá veverka, sova, káně, kachna, jezevec, koroptev, mohutné trofeje jelenů a nechyběly ani houby a ostatní živočichové, byť jen ze sádry.

Hned na samém začátku akce klienti shlédli vtipné scénky, které si zaměstnanci a vedení Domova sami nacvičili. Nechyběl tu urostlý dřevorubec, ustrašený pytlák, zbloudilá houbařka, děti z mateřské školky s přísnou paní učitelkou a samozřejmě trojice myslivců, kteří měli právě políčeno na divočáka. Poklidná scénka, doprovázena milým ptačím zpěvem, se proměnila v hlučné vábení divokého prasete, které zanedlouho nekontrolovatelně vběhlo mezi klienty. Myslivci pohotově zamířili své zbraně a po pár marných výstřelech zvíře udolali. Vzápětí, co divočák padl, se myslivci začali hádat, na jaký způsob se zvěřina připraví k jídlu. Paní myslivcová (PhDr. Jůnová) chtěla se šípkovou, druhý myslivec (Mgr. Kougl) chtěl se zelím a třetí nimrod (Mgr. Knobloch) chtěl medium medailonky. Roztržku uklidnil až kuchař Lojza, který pravil: „TICHO, guláš bude“ a divočáka si za nohy odtáhl do kuchyně.

A co že to bylo za divočáka? Nebojte se, byl to náš odvážný pan údržbář Pepa, který se velice rád nechá přemluvit k podobným rolím. Za tento herecký výkon všichni účastníci obdrželi od našich klientů veliký potlesk.

Po oficiálním zahájení naší paní ředitelkou jsme se pustili do právě

myslivecké zábavy. Muzika v podání pana Jiřího Wachtla a Zdenka Riegera začala pěkně od podlahy hrát a na krásně nazdobené stoly se nosily sladké „srnčí hřbety“ se šlehačkou a voňavou kávou. Po hodině, příjemné hudby a společného tance, se jídelnou začala nést vůně pravého zvěřinového guláše z jelena sika s cibulí a brusinkami. Nemělo to chybu, všechna čest kuchaři. Pro dobré zažívání jsme si všichni dali panáčka lahodné myslivecké kořalky.

Po malém odpočinku při hudbě a pivečku byla vyhlášena soutěž „Zastřel si svého jelena“. Soutěže se účastnili

klienti, zaměstnanci, ale i naši milí hosté – paní místostarostka Miluše Vosátková a redaktorka Raportu paní Lenka Pelcová. Ne, že by všichni špatně mířili, ale

nejlepší mušku z nás všech měla jednoznačně klientka paní Brezinová, která obdržela stylový diplom. Po velkém sportovním výkonu jsme si všichni zasloužili nefalšovanou česnečku s vejci, sýrem a opečeným chlebem.

Zpívalo a tancovalo se až do večera. Vydařenou zábavu jsme ukončili tradičně – „Naší písničkou českou“.

Když se v listopadu hvězdy třpytí, mrazy se brzo uchyťí.

Když se v listopadu hvězdy třpytí, mrazy se brzo uchyťí.

JEŽÍŠKOVA VNOUČATA

Ježíškova vnoučata vznikla na podzim roku 2016 na dvorku Českého rozhlasu v Jihlavě. Novinářka Olga Štrejbarová si při jednom svém natáčení uvědomila, že opuštění lidé tvoří často až třetinu obyvatel domovů pro seniory. Vánoční dárek nedostali mnohdy roky a období svátků pro ně bylo spíš časem prázdnoty než radosti. Rozhodla se to změnit. Nápad byl na světě. Když jí přišel první

seznam přání z domova pro seniory v Třebíči, založila facebookovou skupinu Ježíškova vnoučata.

První seznam byl pryč během dvou hodin. S každým dalším byla přání rezervována rychleji a rychleji. Během loňských Vánoc se skupině dobrovolníků, nadšenců a přátel podařilo splnit zhruba 600 vánočních přání. Od knih přes předplatné časopisů, uzeniny a boty až po zážitková přání, jako návštěva zoo po čtyřiceti letech, návštěva divadelní vlásenkárny.

Loni na jaře zaujal projekt šéfredaktora zpravodajství Českého rozhlasu Martina Ondráčka, který stál za několika velkými veřejnoprávními projekty. Pochopil,

že zázemí, jméno a zkušenosti Českého rozhlasu umožňují splnit ne stovky, ale tisíce snů opuštěných seniorů. Na začátku léta schválilo vedení Českého rozhlasu přesný plán. Český rozhlas je právě teď v úzkém kontaktu se sociálními pracovníky

domovů, kteří sepisují s klienty jejich vánoční přání. Už teď jsou jich stovky a budou jich tisíce. A přesně tolik je třeba lidí, kteří je dokážou splnit.

V letošním roce se zapojil i náš Domov, kdy Vás oslovily aktivizační pracovnice a ptaly se na Vaše přání a sny. Naše Adélka měla vše na povol a začala Vaše přání zadávat na stránky Českého rozhlasu. Tímto ovšem nekončilo, aby se k Vám dárečky dostaly, musela Adélka vše správně zorganizovat a domluvit s „Ježíškovými vnoučaty“.

Nikdo z nás asi nečekal tak veliký ohlas, **Vaše přání se začala plnit.**

Vánoční trhy

Vánoční trhy jsou spojeny s oslavou Vánoc během adventu, hlavně 4 týdny před Štědrým dnem. Původ mají ve středověku, v Německu a Rakousku, odkud se rozšířily do celého světa. V průběhu času se trhy staly nedílnou součástí vánočních tradic. Pro většinu skutečné vánoční trhy zahajují Vánoce. Mezi první vánoční trhy patří Drážďanské trhy, které se konaly v roce 1434. Původně vánoční trhy sloužily k tomu, aby se lidé na začátku studeného období zásobili před zimním obdobím potravinami, teplým oblečením a dalšími potřebami nutnými pro přežití zimy.

I naši klienti vyrazili načerpat předvánoční atmosféru a navštívili trhy v Novém Strašecí.

Vánoční výstava

V úterý 28. listopadu se konala výstava na Krajském úřadě Středočeského kraje. Bylo očekáváno až na 57 vystavovatelů z oblasti sociálních služeb, kteří nabídli adventní věnce, ozdoby, svícný, keramické předměty, cukrářské produkty i slané pečivo. Dále také ručně vyráběné šperky, malované šátky, trička, polštáře, košíky, hrníčky nebo obrázky. Každoročně je největší zájem o vánoční cukroví, zdobené perníčky, vánočky nebo tradiční štrůdlý.

**Není-li prosinec studený, bude příští rok hubený.
Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok na to běží.**

Vánoční čas trochu jinak

Čas zimního slunovratu je v zemích koruny české obdobím, kdy na ubohého smrtelníka útočí Vánoce ze všech stran. Kapr, cukroví a bramborový salát je sice rituál stejně dobrý jako kterýkoli jiný, nikde však není psáno, že neexistují alternativy...

Čím se tedy můžete bavit o Štědrém dnu?

LITÍ OLOVA – malý kus olova roztavíme a pak vlijeme do nádoby se studenou vodou. Podle tvaru soudíme, co nás čeká.

KRÁJENÍ JABLKA - překrojíme jablko v půli, ovšem napříč. Pokud jsou jádra jablka usprádaná do tvaru hvězdy, všichni přítomní se do roka živí a zdraví sejdou, pokud tvoří kříž, někdo zemře, nebo těžce onemocní.

Další metodou, poněkud připomínající tu anglickou s vánočním pudingem, bylo „**HÁDÁNÍ ZE SEDMI HRNKŮ**“. Na stůl se postavilo dnem vzhůru sedm hrnků, z nichž šest něco skrývalo - prsten, svíčku, chléb, penízek, obrázek dítěte a růženec. Sedmý hrníček zůstal prázdný. Toho, kdo odkryl hrníček s prstýnkem, čekala svatba. Kdo se svíčkou, měl mít celý rok důvod k úsměvu, kdo s chlebem, toho se mělo držet štěstí, kdo s penízkem, měl mít dostatek peněz, kdo s obrázkem dítěte, tomu se mělo do roka robě narodit, kdo s růžencem, měl se zaslíbit církvi. A kdo odkryl prázdný, vypustil mizérii, která ho pak stíhala po celý rok.

Dobře známou zábavou je i **POUŠTĚNÍ SKOŘÁPKOVÝCH LODIČEK** - komu plavidlo ze skořápky vlašského ořechu pluje u kraje umyvadla, zůstane doma, komu ve středu, vydá se na cesty.

Svobodné dívky **HÁZEJÍ STŘEVÍCEM PŘES HLAVU**. Obrátí-li se patou ke dveřím, zůstanou doma. Obrátí-li se špičkou ke dveřím, provdají se a odejdou. S alternativou, že by se provdaly a neodešly, zdá se, pověra nepočítá.

Slunovrat uctívačů jmelí

Meán Geimhridh– zimní slunovrat je ve znamení boje slunce a temné síly, který probíhá celou zimu. Po zimním slunovratu začínají paprsky slunce vítězit.

Na polích se zapalují ohně, lidé hlasitě „připíjejí na zdraví“ obilí a ovocným stromům i dobytce. Na roh býka se věší švestkový koláč a pak se zvíře polévá pivem, dokud koláč neodhodí. Pokud spadne před něj, bude nadcházející rok úspěšný a sklizeň bohatá.

V hlavním ohništi domu se slavnostně zapaluje Vánoční poleno. To musí být buď ze stromu, který patří vlastníkov domu, nebo darem od přítele, nikdy ne z koupeného dříví. Přitáhne se do domu, ozdobí zelení, polije pivem nebo moštem a posype moukou. Teprve pak může být zapáleno a k jeho zapálení je použit

zbytek z loňského Vánočního polena. Hořet smí 12 dní, pak je obřadně uhašeno. Vhodné je jasanové, dubové a bukové dřevo. Popel se vmíchává do vody pro dobytek, nespálený kus se připevní k pluhu, aby žehnal půdě, část popela se vmíchává i do jarního osiva.

Ti z nás, kdož nejsou zemědělci, si z téhle části oslav příliš nevezmou, ale obejít přátele s košíkem jablek ozdobených hřebíčkem, to lze. Košík by měl být ozdoben chvojím a slámou a poprášený moukou. Jablko symbolizuje slunce, chvojí nesmrtelnost přírody a sláma žně – konečné vítězství slunce, světla a života.

Keltové nebo ne, vánoční čas je pro nás Čechy spojen se jmelím, můžeme k němu ovšem, v duchu keltských zvyků, přidat i cesmínu a břečťan. Vyzdobený dům je pak připraven k přijetí přírodních duchů, hledajících útočiště před mrazem. Větvička cesmíny zůstává v domě pro štěstí po celý rok.

Byliny pro dlouhou noc

Každý svátek má své barvy i rostliny a pokud se pro vás kouzlo vánočních bylin nekončí s pozlaceným jmelím, je dobře o nich něco vědět.

Jmelí je jistě jedním z nejtypičtějších symbolů Vánoc a není to bylina ledajaká. Pro magické účely by se mělo sbírat buď o letním slunovratu, nebo šestý den po novu. Podporuje a posiluje všechna kouzla, uzdravuje, chrání a přivolává krásné

sny. O Vánocích se zavěšuje v domě a lidé se pod ním líbají na znamení míru a dobré vůle.

Jalovec u nás nemá jako vánoční bylina velkou tradici, ale to není důvod, proč jím třeba neozdobit stůl. Odráží totiž zlá kouzla a prokletí a to se v hektické atmosféře Vánoc hodí.

Další ochrannou příslušející, je Zavěšena přináší zlými duchy a takže ji doporučuji vztahy se v přiosťily.

rostlinou, k Vánocům cesmína ostrolistá. štěstí, chrání dům před dokonce i před jedy, v případě, že rodinné předvánočním čase

Borovice o Vánocích nemusí vejít do domu jen ve formě vánočního stromku. Pokud vám nazdobená borovička k vašemu „pohanskému“ svátku neladí, svažte z borového chvojí věnec. Borovicové chvojí přináší radost a uzdravení, a jako všechny rostliny s ostrými hroty chrání dům.

No a konečně i břečťan je rostlinou ochrannou a štěstí přinášející.

Pokud jde o barvy, nikoho asi nepřekvapí, že k zimním svátkům patří zelená, nachová a bílá, při svých rostlinných „aranžmá“ na to nezapomínejte. I pálené svíce by měly být v příslušných barvách.

A vůně? I když purpura a františek má něco do sebe, ale z magického hlediska sluší slunovratu spíš kadidlo a rozmarýn.

**Mrazivý prosinec, mnoho sněhu, žízňivý roček bude v běhu.
V prosinci-li zima, sníh-li hojně lítá, hojnost všady bývá žita.**

Mikulášská zábava

Každoroční „Mikulášská zábava“ začala pro klienty už během dopoledne 6. 12. 2017. Náš Domov totiž také navštívil, byť s jednodenním zpožděním, opravdový Mikuláš, něžný Anděl a nechyběl ani neposedný Čert, který měl sice s sebou „KNIHU HŘÍCHŮ“, ale její listy byly andělsky bílé. Čert

měl tedy smůlu, prchal z našeho domova s prázdnou. Spoustu práce měl však Mikuláš s Andělem, kteří všem klientům rozdávali nebesky dobré „vánoční sušenky“. Někteří senioři si dokonce zavzpomínali na dětství a pověřili Mikulášovi básničku a čertovi slíbili dobré chování. Anděl každého obdaroval vlídným slovem a milým úsměvem.

Po obědě se rozjela spíše „Čertovská zábava“, která byla nachystána na jídelně Domova. K tanci a poslechu nám hrálo naše oblíbené duo - Jiří Wachtl a Zdeněk Rieger. Hudebním zážitkem nás obdarovala krásná sedmiletá holčička Kristýnka, která v doprovodu pana muzikanta zazpívala několik českých koledí, kterými probudila vánoční atmosféru v nás všech.

K dobré náladě přispělo i výborné občerstvení. Podávaly se domácí obložené chlebíčky, tematicky nazdobené moučníky a sladké ovocné mísy. Na zahřátí byla nachystána voňavá káva a pivo teklo proudem.

Zábava skončila až v pozdních odpoledních hodinách, kdy jsme si tradičně zazpívali „Písničku českou“.

Tříkrálová zábava

„My tři králové jdeme k Vám, štěstí, zdraví vinšujeme Vám“. Tato všem známá melodie se nesla ve čtvrtek 4. ledna 2018 jídelnou Domova. Uspořádali jsme totiž pro klienty, letos poprvé, **TŘÍKRÁLOVOU ZÁBAVU**. Účast klientů byla jako obvykle hojná.

Nechyběla ani skvělá muzika v podání pana Jiřího Wachtla a Zdeňka Riegra. K dobré náladě přispělo i bohaté a chutné občerstvení.

Po tom co Kašpar, Melichar a Baltazar obdarovali naše seniory „zlatými penízky“, dorazil na naši zábavu i Jára Cimrman (v podání Bohouška Knoblocha), který měl namířeno na Bělehrad. Všechny nás svou humornou scénkou velmi pobavil.

Ples - z pohádky do pohádky

V pátek 16. února už od samého rána probíhaly pilné přípravy a s úderem druhé hodiny odpolední vše odstartovalo. Jubilejní desátý seniorský ples měl téma **Z pohádky do pohádky** – se ve skvěle vyzdobené jídelně několik hodin tančilo, zpívalo a soutěžilo.

To vše však přišlo na řadu až po oficiálním zahájení, kdy ředitelka domova Miluše Jůnová přivítala nejen přítomné klienty, regionální novináře, ale i zástupce zřizovatele – vedoucí sociálního odboru KÚ Středočeského kraje Mgr. Pavlu Karmelitovou a vedoucí

oddělení ekonomiky sociální oblasti Ing. Lubomíra Vránu. Pro oba byla tato návštěva první a oba také shodně uvedli, jak pozitivní dojem na ně udělala.

Vlastní karnevalové veselí, jímž hudebně provázela skupina DUO – Jiří Wachtl a Zdeněk Rieger a slovně vedoucí aktivizačních pracovníků Hanka Brožová, začalo přípitkem. Úvod plesu byl koncipován jako sled scének z pohádek, které byly prokládány tancem. Po každé z nich měl vylosovaný klient možnost hádat, o jakou pohádku se jedná. Pokud uspěl, získal zaslouženou odměnu.

Postupně tak před zraky klientů Domova Seniorů a Domova Pohoda defilovaly postavy z pohádek: Princ a večernice, Tři oříšky pro Popelku, Princezna se zlatou hvězdou na čele, Chytrá horákyň, Pyšná princezna, Pohádky z mechu a kapradí, či O loupežníku Rumcajsovi.

Z tohoto výčtu vybočovala ukázka z Erbenovy Polednice, a to nejen tím, že se dost dobře nedá počítat mezi pohádky, ale především díky tomu, že tuto báseň skvěle přednesla jedna z klientek Domova seniorů paní Miluše Kollingerová.

Program plesu doplnilo taneční číslo Akti-týmu a vystoupení mistryně světa v aerobiku Kateřiny Šmejkalové. Díky tradičně štědrým sponzorským darům nechyběla bohatá tombola, kterou získali i klienti, kteří se nemohli či nechtěli zúčastnit. Závěr plesu patřil královské tombole a vylosování krále a královny plesu. Těmi se stali Jiří Michálek a Venuše Anýžová.

Velikonoční zábava

Dne 28. března se v našem Domově konala velikonoční zábava i s neodmyslitelnou velikonoční nadílkou v podobě čokoládových zajíčků a vajíček. Nechyběla ani klasická, pestrobarevná vejce uvařená natvrdo, která vždy umocní atmosféru

jarních velikonočních svátků. Koledníci vyšlehali přítomné ženy pomlázkami, aby byly po celý rok zdravé! Celé odpoledne jsme se bavili u veselých písniček J. Wachtla a Z. Riegra. Už se můžeme těšit na další příležitost k milému setkání, pálení čarodějnic na zahradě už klepe na dveře!

Co nás čeká v nejbližší době

18. 4. Klavírní koncert v Domově Pohoda

26. 4. Pálení čarodějnic

30. 5. Posezení s rodinami v Domově Pohoda

25. 6. - 28. 6. Pobyt na Berounce

K zamyšlení

Starší muž seděl v parku se svým už dospělým synem.

Všiml si hejna vrabců. Po chvíli se zeptal syna:

„Co je to?“

„To jsou vrabci.“

Pak se muž znovu zeptal:

„Co je to?“

„Vždyť jsem ti před chvílí řekl, že jsou to vrabci.“

Starší muž se ho zeptal znovu:

„Co je to?“

Syn podrážděně odpověděl:

„Vrabci, táto! To jsou vrabci.“

Když otec položil tu samou otázku počtvrté, syn to už nevydržel:

„Vrabci! Kolikrát ti to mám ještě opakovat?! Vrabci! Neslyšíš mě nebo co?“

Otec vstal a šel domů. Syn šel za ním.

Když se muž vrátil, šel do svého pokoje. Pak se vrátil s notýskem.

Otevřel ho a podal synovi: „Přečti to nahlas.“

„Dnes jsem seděl se svým tříletým synem v parku a přistál kolem nás vrabčák.“ Syn se mě snad 21krát zeptal: „Co je to?“ A já jsem mu 21krát řekl, že „to je vrabec“. Pokaždé, když jsem mu dopověděl, láskyplně jsem ho objal.

Pokud se vaši rodiče dožili vysokého věku, nezacházejte s nimi s opovržením. Nedívejte se na ně shora. Nezlobte se na ně, když vám nerozumí, neslyší vás, často zapomínají nebo se začnou opakovat.

Jednoho dne otázky pominou. Važte si času, který jim zůstal!

